

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 32/21
V Lucemburku dne 4. března 2021

Rozsudek ve věci C-362/19 P
Komise v. Fútbol Club Barcelona

Soudní dvůr zrušil rozsudek Tribunálu, kterým bylo zrušeno rozhodnutí Komise, které kvalifikovalo daňový režim čtyř španělských profesionálních fotbalových klubů jako státní podporu

Žaloba, kterou podal Fútbol Club Barcelona proti tomuto rozhodnutí, je s konečnou platností zamítnuta

Španělský zákon přijatý v roce 1990 uložil všem španělským profesionálním sportovním klubům, aby se staly sportovními akciovými společnostmi s výjimkou profesionálních sportovních klubů, které v hospodářských letech předcházejících přijetí tohoto zákona vykázaly kladný hospodářský výsledek. Fútbol Club Barcelona (FCB), jakož i tři další profesionální fotbalové kluby, které spadaly do působnosti této výjimky – Club Atlético Osasuna (Pamplona), Athletic Club (Bilbao) a Real Madrid Club de Fútbol (Madrid) – si tak zvolily možnost nadále fungovat ve formě neziskových organizací, a z toho titulu měly prospěch ze zvláštní sazby daně z příjmu. Vzhledem k tomu, že tato zvláštní daňová sazba byla do roku 2016 nižší než sazba uplatňovaná na sportovní akciové společnosti, Komise v rozhodnutí ze dne 4. července 2016¹ konstatovala, že tato právní úprava zavedla daňové zvýhodnění v oblasti daně z příjmů ve prospěch dotyčných čtyř klubů, což představovalo protiprávní a neslučitelný režim podpor, a uložila Španělsku podporu ukončit a zajistit, aby příjemci uvedeného režimu jednotlivé vyplacené podpory navrátili.

Tribunál Evropské unie, u kterého FCB podal žalobu proti spornému rozhodnutí, rozsudkem ze dne 26. února 2019² zrušil toto rozhodnutí z důvodu, že Komise právně dostačujícím způsobem neprokázala existenci hospodářské výhody poskytnuté příjemcům dotčeného opatření. Konkrétně Tribunál rozhodl, že Komise dostatečně nezkoumala, zda výhoda plynoucí z této snížené sazby daně mohla být kompenzována méně výhodnou sazbou daňového odpočtu pro účely opětovného investování mimořádného zisku uplatnitelnou na profesionální fotbalové kluby provozující činnost ve formě neziskových organizací ve srovnání se sazbou uplatnitelnou na subjekty provozující činnost ve formě sportovních akciových společností.

Soudní dvůr v rozsudku ze dne 4. března 2021 vyhověl návrhovým žádáním kasačního opravného prostředku podaného Komisí a zrušil napadený rozsudek. Na podporu kasačního opravného prostředku Komise vznesla jediný důvod vycházející z porušení čl. 107 odst. 1 SFEU, pokud jde jednak o pojem „výhoda, která může představovat státní podporu“ ve smyslu tohoto ustanovení a jednak o povinnosti příslušející Komisi v rámci posouzení existence podpory, zejména z hlediska existence výhody. V tomto kontextu Soudní dvůr upřesňuje požadavky na dokazování, které nese Komise při analýze, jejímž cílem je určit, zda daňový režim zvýhodňuje své příjemce, a tudíž zda tento režim může představovat „státní podporu“ ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU.

Závěry Soudního dvora

V rámci posouzení opodstatněnosti jediného důvodu na podporu kasačního opravného prostředku **Soudní dvůr zaprvé konstatuje, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení,**

¹ Rozhodnutí Komise (EU) 2016/2391 ze dne 4. července 2016 o státní podpoře SA.29769 (2013/C) (ex 2013/NN), kterou poskytlo Španělsko některým fotbalovým klubům (Úř. věst. 2016, L 357, s. 1).

² Rozsudek ze dne 26. února 2019, Fútbol Club Barcelona v. Komise, [T-865/16](#) (viz rovněž [tiskovou zprávu č. 17/19](#)).

když rozhodl, že sporné rozhodnutí je rozhodnutím, které se týká zároveň režimu podpory³ a individuálních podpor, jelikož se Komise ve svém rozhodnutí vyjádřila rovněž k podporám individuálně poskytnutým čtyřem jmenovitě uvedeným klubům-příjemcům. V případě režimu podpor je totiž třeba rozlišovat mezi přijetím tohoto režimu a podporami poskytovanými na jeho základě. Individuální opatření, která se omezují na provedení režimu podpor, představují pouhá opatření k provedení obecného režimu, která v zásadě nemusí být oznámena Komisi.

V daném případě přitom **Soudní dvůr uvádí, že se sporné opatření takového režimu podpor týká, jelikož ze zvláštních daňových ustanovení použitelných na neziskové organizace, zejména snížené sazby daně, může mít z důvodu tohoto jediného opatření prospěch každý způsobilý fotbalový klub definovaný obecným a abstraktním způsobem na neurčitou dobu a částku, a to aniž by bylo potřeba dalších prováděcích opatření a aniž by tato ustanovení souvisela se zvláštním projektem. Pouhá skutečnost, že v daném případě byly podpory individuálně poskytnuty klubům na základě dotčeného režimu podpor, tudíž nemůže mít dopad na přezkum, který je Komise povinna provést za účelem určení existence výhody. Za těchto podmínek tedy Tribunál neprávem rozhodl, že taková okolnost je relevantní.**

Zadruhé Soudní dvůr konstatuje, že v důsledku nesprávného právního posouzení, kterého se tak dopustil Tribunál, jsou stíženy pochybením závěry, které z něho Tribunál vyvozuje ohledně rozsahu povinností, které přísluší Komisi, pokud jde o prokázání existence výhody. Tento nesprávný předpoklad totiž vedl Tribunál k závěru, že Komise měla pro účely své analýzy zohlednit nejen výhodu plynoucí ze snížené sazby daně, ale též jiné složky dotčeného daňového režimu, které považuje za neoddělitelné, jako jsou možnosti odpočtu, jelikož jejich omezení může kompenzovat výše uvedenou výhodu. Soudní dvůr připomíná, že Komise zajisté musí provést celkové posouzení režimu podpor s přihlédnutím ke všem složkám, které představují jeho specifické charakteristiky, a to jak zvýhodňujícím, tak znevýhodňujícím své příjemce. Nicméně přezkum existence výhody nemůže záviset na finanční situaci příjemců tohoto režimu v okamžiku pozdějšího poskytnutí individuálních podpor na jeho základě. Konkrétně, **nemožnost určit v okamžiku přijetí režimu podpor přesnou částku výhody, ze které měli její příjemci skutečný prospěch, v každém daňovém období nemůže Komisi bránit v tom, aby konstatovala, že tento režim mohl od tohoto stadia posledně uvedené zvýhodnit, a současně nemůže zprostit dotýčný členský stát splnit jeho zásadní povinnost takový režim oznámit.** Kdyby totiž, jak připustil Tribunál v napadeném rozsudku, byla Komise povinna v rámci analýzy daňového režimu na základě aktualizovaných údajů ověřit, zda se výhoda skutečně materializovala v pozdějších zdaňovacích obdobích, a případně zda taková výhoda byla kompenzována nevýhodami zjištěnými v jiných daňových obdobích, členské státy, které neplní svou povinnost oznámit takový režim, by byly dotčeným přístupem zvýhodněny. **Komise tedy musí ověřit individuální situaci každého příjemce pouze ve stadiu případného navrácení individuálních podpor poskytnutých na základě dotčeného režimu podpor, jelikož takové navrácení vyžaduje určení přesné výše podpory, ze které měli posledně uvedení skutečný prospěch v každém daňovém období.**

V daném případě je nesporné, že od okamžiku svého přijetí režim podpor vyplývající ze sporného opatření v rozsahu, v němž přiznával některým klubům, na které se vztahoval tento režim, včetně FCB, možnost pokračovat v činnosti na základě výjimky jako neziskové organizace, umožnil těmto klubům, aby se na ně vztahovala snížená sazba daně ve vztahu k dani použitelné na kluby provozující činnost ve formě sportovních akciových společností. **Dotčený režim podpor tak mohl od okamžiku svého přijetí zvýhodňovat kluby působící jako neziskové organizace oproti klubům působícím ve formě sportovních akciových společností, čímž jim poskytoval výhodu, která mohla spadat pod čl. 107 odst. 1 SFEU. Z toho vyplývá, že k tomu, aby Komise právně dostačujícím způsobem prokázala, že dotčený režim podpor poskytuje svým příjemcům výhodu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, nebyla povinna ve sporném rozhodnutí zkoumat dopad odpočtu na opětovné investování mimořádného zisku ani dopad možností přenosu ve formě daňové úlevy, a zejména zda by tento odpočet nebo tyto možnosti neutralizovaly**

³ Ve smyslu čl. 1 písm. d) nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 [SFEU] (Úř. věst. 2015, L 248, s. 9).

výhodu vyplývající ze snížené sazby daně. Je tudíž třeba konstatovat, že **se Tribunál** tím, že rozhodl, že Komise byla povinna takový přezkum provést a v případě potřeby požádat o relevantní informace, **dopustil nesprávného právního posouzení.** Soudní dvůr proto zrušuje napadený rozsudek v tomto bodě.

Pokud jde konečně o důsledky tohoto zrušení napadeného rozsudku, Soudní dvůr nejprve uvádí, že Tribunál za účelem vyhovění žalobě znějící na zrušení sporného rozhodnutí zajistě vyhověl v napadeném rozsudku druhému žalobnímu důvodu vycházejícímu v podstatě z neúplné analýzy existence výhody, avšak předtím zamítl první žalobní důvod vycházející z porušení článku 49 SFEU v rozsahu, v němž Komise podle tvrzení FCB musela konstatovat, že povinnost profesionálních sportovních klubů změnit právní formu na sportovní akciové společnosti je v rozporu se svobodou usazování zakotvenou v tomto ustanovení. Za těchto okolností přitom Soudní dvůr poukazuje na to, že FCB nebo Španělsko, které vstoupilo do řízení na podporu návrhových žádání fotbalového klubu, mohly v rámci vedlejšího kasačního opravného prostředku zpochybnit opodstatněnost důvodů pro zamítnutí dotčeného žalobního důvodu, i když Tribunál vyhověl jejich návrhovým žádáním z jiných důvodů. Vzhledem k tomu, že takový vedlejší kasační opravný prostředek nebyl podán, zakládá napadený rozsudek překážku věci rozsouzené.

Po tomto upřesnění **Soudní dvůr shledává, že soudní řízení dovoluje o sporu rozhodnout, a v důsledku toho zamítá ostatní čtyři žalobní důvody dovolávané v řízení v prvním stupni,** vycházející z chyb, kterých se údajně dopustila Komise při přezkumu výhody poskytnuté dotčeným opatřením, z porušení zásad ochrany legitimního očekávání a právní jistoty, z porušení čl. 107 odst. 1 SFEU v rozsahu, v němž Komise nezohlednila skutečnost, že sporné opatření je odůvodněno vnitřní logikou dotčeného daňového systému, jakož i z porušení pravidel použitelných na navrácení existující podpory. **V důsledku toho Soudní dvůr zamítá žalobu podanou FCB.**

UPOZORNĚNÍ: Proti rozsudku či usnesení Tribunálu lze podat kasační opravný prostředek k Soudnímu dvoru, který je omezen na právní otázky. Kasační opravný prostředek zásadně nemá odkladný účinek. Je-li kasační opravný prostředek přípustný a opodstatněný, Soudní dvůr rozhodnutí Tribunálu zruší. Pokud to soudní řízení dovoluje, může Soudní dvůr ve věci vydat sám konečné rozhodnutí. V opačném případě vrátí věc zpět k rozhodnutí Tribunálu, který je vázán rozhodnutím vydaným Soudním dvorem v rámci kasačního opravného prostředku.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106